

Εμπειρίες «Σχολικών Βιβλιοθηκών»

Προβληματισμός για το μέλλον

Το καλοκαίρι του 1999 το Πανεπιστήμιο Πατρών, ανέλαβε το έργο της οργάνωσης 32 σχολικών βιβλιοθηκών (έργο ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ), στους νομούς Αχαΐας, Αργολίδας, Κορινθίας, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας-Ιθάκης, το οποίο χρηματοδοτείται από το 2ο ΚΠΣ και εθνικούς πόρους, μέσω του ΥΠΕΠΘ.

Το εγχείρημα ήταν πρωτόγνωρο και σαφώς ριψοκίνδυνο, μιας και δεν υπήρχε παρόμοια εμπειρία οργάνωσης και υλοποίησης ενός τόσο φιλόδοξου έργου!

Όμως, όλη η ομάδα του Πανεπιστημίου, από τον επιστημονικό υπεύθυνο του έργου κ. Σπήλιο Παπαθανασόπουλο και την αναπληρώτρια επιστημονική υπεύθυνη και διευθύντρια της κεντρικής Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Πατρών κ. Κατερίνα Συνέλλη, ως και την ομάδα βιβλιοθηκονομικής υποστήριξης του έργου, αποφάσισαν να «πέσουν στα βαθιά»!

Ζώντας από κοντά όλη αυτή την προσπάθεια, συνειδητοποίησα πόσο ανάγκη είχαν, κυρίως οι μαθητές, αλλά και οι εκπαιδευτικοί, να βιώσουν την εμπειρία μιας βιβλιοθήκης ζωντανής, διαφορετικής απ' αυτή που είχαν συνηθίσει.

Οι μαθητές, στην αρχή, έμπαιναν στις βιβλιοθήκες διστακτικά, οι περισσότεροι από περιέργεια, αλλά όλοι με ενθουσιασμό για το καινούργιο. Σιγά σιγά, οι χρήστες άρχισαν ν' αντιμετωπίζουν τη βιβλιοθήκη με μεγαλύτερη ωριμότητα, να υποβάλλουν συγκεκριμένα αιτήματα και προτάσεις κι όλα αυτά χωρίς να χαθεί ο αρχικός ενθουσιασμός.

Σ' αυτό συνέβαλαν και οι υπεύθυνοι των σχολικών βιβλιοθηκών που κατέβαλαν κάθε προσπάθεια, ώστε να κεντρίσουν το ενδιαφέρον των παιδιών με διάφορες εκδηλώσεις. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα του 13ου ΕΛ Πάτρας και του Γυμνασίου Σταυροδρομιού, όπου η οργάνωση έκθεσης

παιδικού βιβλίου, με αφορμή την παγκόσμια ημέρα παιδικού βιβλίου (8 Απριλίου 2001), στέφτηκε με απόλυτη επιτυχία. Παρόμοια επιτυχία είχε και η έκθεση με θέμα την Ελληνική Επανάσταση, που διοργανώθηκε στο 1ο ΤΕΕ Αιγίου.

Σήμερα, δυο χρόνια μετά, οι ώρες λειτουργίας των βιβλιοθηκών, στα περισσότερα σχολεία, δεν επαρκούν. Παρά το ότι η δομή του σχολικού προγράμματος, δεν διευκολύνει την παρουσία των μαθητών στη βιβλιοθήκη, λόγω της απαίτησης για κάλυψη συγκεκριμένης ύλης σε περιορισμένο χρόνο, τα παιδιά πηγαίνουν στη βιβλιοθήκη θυσιάζοντας τα διαλείμματά τους.

Για πόσο όμως μπορεί να συνεχίζεται αυτό;

Έγινε μεγάλη προσπάθεια, επενδύθηκαν εκατομμύρια, αλλά κυρίως, κατατέθηκε ανθρώπινο μεράκι και ενέργεια για να αποκτήσουν οι σχολικές κοινότητες σύγχρονες βιβλιοθήκες, εφάμιλλες αυτών που λειτουργούν στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη. Κι αν μην βιαστούν κάποιοι να μειδιάσουν ειρωνικά! Γίνονται πρωτοπόρα βήματα και πρέπει τουλάχιστον να αναγνωρίζονται, αν όχι να υποστηρίζονται απόλυτα.

Εκείνο που χρειάζεται ιδιαίτερη μέριμνα και άμεση επίλυση, είναι η θεσμοθέτηση του πλαισίου μόνιμης στελέχωσης των βιβλιοθηκών και άμεσης σύνδεσης της βιβλιοθήκης με το σχολικό πρόγραμμα.

Ας ελπίσουμε πως μετά το πέρας της τριετούς θητείας των εκπαιδευτικών, θα βρεθεί ο τρόπος να στελεχωθούν με ειδικούς επαγγελματίες και να στηριχθούν οικονομικά οι χώροι που αρχίζουν να στεγάζουν τις αναζητήσεις του πιο σημαντικού κομματιού της ελληνικής κοινωνίας, των μαθητών.

Νίκη Σακελλάρη

Βιβλιοθηκονόμος

Κεντρική

Βιβλιοθήκη

Παν/μιου Πατρών